

পাঠ ৪

জাগা জননীৰ সন্তান

দেশ মাতৃৰ আহ্বানত দেশে দেশে যুগে যুগে সকলো শংকা আঁতবাই সু-সন্তানসকল
নিজ কৰ্তব্যৰ পথত আগবাঢ়ি গৈছে। স্বদেশ-স্বজাতিৰ উন্নতিৰ অভিযানত কমহীনতা অথবা
কাপুৰুষতাৰ কোনো স্থান নাই। দেশৰ প্রতি থকা অপৰিসীম ভালপোৱাই মানুহক শক্তিশালী
কৰি তোলে, জগাই তোলে অন্তৰৰ সাহসী সন্তান। আপোন দেশক বক্ষা কৰিবলৈ, মাতৃৰ
সন্মান অক্ষুণ্ণ বাখিবলৈ কোনো ক্ষেত্ৰতে সতি স্বীকাৰ নকৰা নৰ-জোৱানসকল দেশৰ ভৱিষ্যত
সুবক্ষাৰ প্রহৰী। তেওঁলোকৰ অথেই এয়া এক প্ৰেৰণাময় আহ্বান।

জাগা জননীৰ সন্তান

জাগা শক্তিমান জাগ মুক্তপ্রাণ।

মৃত্যু গচকি আনা জয়জিনি

কৰি দুর্জ্য অভিযান।

কমহীনতা কাপুৰুষতাই

তোমাক কৰিলে জয়

তুমি দুৰ্বল শ্রিয়মান

তথাপি নাই ভয়

জাগা শক্তিমান জাগা মাতৃপ্রাণ।

শক্তিগায়ত্ৰী মনত পেলোৱা হৰা দুৰ্নিবাৰ

তেতিয়া তোমাৰ জয় নিনাদত শক্র কম্পমান।

অ' মোৰ আপোন পাহৰা দুৰ্মৰ্দ বীৰ

অজেয় নৰ-জোৱান

জাগা শক্তিমান জাগা মাতৃপ্রাণ।।

কৰি—জ্যোতিপ্রসাদ আগৰালা

(উৎস- জ্যোতিপ্রসাদ বচনারলী, সম্পাদনা ড° হীৰেন গোহাঁই, পৃষ্ঠা- ৭১৩

প্ৰকাশক — অসম প্ৰকাশন পৰিবহ)

জানো আহা

জ্যোতিপ্রসাদ আগুরালা (১৯০৩ - ১৯৫১) — জ্যোতিপ্রসাদ আগুরালাই প্রথম অসমীয়া বোলছবি 'জয়মতী' নির্মাণ কৰিছিল। ১৪ বছৰ বয়সত তেখেতে বচনা কৰা নাট হ'ল- 'শোণিত কুঁৱৰী'। তেখেতে বচনা কৰা নাটসমূহৰ ভিতৰত কাৰেঙৰ লিগিৰী, ৰূপালীম্, নিমাতী কইনা, লভিতা আদি উল্লেখযোগ্য।

ক্রিয়া-কলাপ

ক — পাঠভিত্তিক ক্রিয়া

- ১। গীতটো সুৰ লগাই গোৱা।
- ২। গীতটো ভালদৰে পঢ়া আৰু বুজি লোৱা।
- ৩। উত্তৰ দিয়া।

- (ক) কবিয়ে কাক জাগি উঠিবলৈ কৈছে?
  - (খ) দুৰ্জ্য অভিযান বুলি কি বুজাইছে?
  - (গ) দুৰ্জ্য অভিযানেৰে কি কৰিবলৈ কৈছে?
  - (ঘ) জননীৰ সন্তানক কিহে দুৰ্বল কৰাৰ কথা কৈছে?
  - (ঙ) "তথাপিও নাই ভয়" বুলি কিয় কৈছে?
  - (চ) কাৰ জয় নিনাদত শক্ত কম্পমান বুলি উল্লেখ কৰিছে?
  - (ছ) আপোন পাহৰা বীৰক কি বুলি আখ্যা দিছে?
- ৪। গীতটোৰ বুজি নোপোৱা শব্দবোৰ অৰ্থ শব্দ সন্তাৰ আৰু অভিধান চাই জানি লোৱা।
  - ৫। গীতটোৰ মূলভাৱ লিখা।

খ — ভাষা অধ্যয়ন (ব্যাবহাৰিক ব্যাকবণ)

- ৬। বাক্য বচনা কৰা।

শক্তিমান

কাপুৰুষ

নিনাদ

অজেয়

অভিযান।

জানো আহা

দুটা শব্দৰ প্রথমটো শব্দৰ শেষৰ বৰ্ণ আৰু দ্বিতীয়টো শব্দৰ প্রথম বৰ্ণৰ মিলনকে সঞ্চি বোলে। অসমীয়া ভাষাত সংস্কৃত নিয়মৰ সঞ্চি আৰু অসমীয়া নিয়মৰ সঞ্চি আছে। সংস্কৃত নিয়মৰ সঞ্চিক স্বৰসঞ্চি, ব্যঞ্জনসঞ্চি আৰু বিসর্গসঞ্চি— এইকেইটা ভাগত ভগোৱা হয়।

স্বৰসঞ্চি

(ক) অ + অ = আ,	নীল	+	অচল	=	নীলাচল
	চৰ	+	অচৰ	=	চৰাচৰ

(খ)	অ + আ = আ,	দের	+	আলয়	=	দেরালয়
		শোক	+	আকুল	=	শোকাকুল
(গ)	আ + আ = আ,	মহা	+	আকাশ	=	মহাকাশ
		বিদ্যা	+	আলয়	=	বিদ্যালয়
(ঘ)	আ + অ = আ,	তথা	+	অপি	=	তথাপি
		আশা	+	অতীত	=	আশাতীত

ব্যঞ্জনসঙ্কি — ব্যঞ্জনবর্ণৰ লগত ব্যঞ্জনবর্ণৰ বা ব্যঞ্জনবর্ণৰ লগত স্বৰবর্ণৰ যি সঙ্কি হয়, তাক ব্যঞ্জনসঙ্কি বোলে। অথবা স্বৰবর্ণৰ লগত ব্যঞ্জনবর্ণৰ মিলনকে ব্যঞ্জনসঙ্কি বোলে।

উৎ	+	চাৰণ	=	উচ্চাবণ	সৎ	+	জন	=	সজ্জন
উৎ	+	ছম	=	উচ্ছম	সৎ	+	আচাৰ	=	সদাচাৰ
উৎ	+	জ্বল	=	উজ্জ্বল	বাক্	+	ইন্দ্ৰিয়	=	বাগিন্দ্ৰিয়

বিসর্গসঙ্কি — বিসর্গ আৰু স্বৰবর্ণ বা ব্যঞ্জনবর্ণৰ সংযোগত হোৱা সন্ধিক বিসর্গসঙ্কি বোলে।

যেনে — মনঃ + ৰম = মনোৰম
নিঃ+চয় = নিশ্চয়

☞ এনেদৰে অন্যান্য স্বৰবর্ণৰ সঙ্কিবোৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক শিকাব।

৭। সঙ্কি গঠন কৰা আৰু ভাঙা।

দেৱ	+	অসুৰ	=	<input type="text"/>	মুৰ	+	অৰি	=	<input type="text"/>
কুশ	+	আসন	=	<input type="text"/>	দশ	+	আনন	=	<input type="text"/>
বিদ্যা	+	অলংকাৰ	=	<input type="text"/>	মহা	+	অৰ্ণৱ	=	<input type="text"/>
মহৰ্ষি	=	<input type="text"/> + <input type="text"/>			উল্লেখ	=	<input type="text"/> + <input type="text"/>		
নৰেন্দ্ৰ	=	<input type="text"/> + <input type="text"/>			উজ্জ্বল	=	<input type="text"/> + <input type="text"/>		
মনোহৰ	=	<input type="text"/> + <input type="text"/>			নাৰিক	=	<input type="text"/> + <input type="text"/>		
মনোযোগ	=	<input type="text"/> + <input type="text"/>			দিগন্ত	=	<input type="text"/> + <input type="text"/>		

☞ ইতিমধ্যে আগৰ শ্ৰেণীৰ পাঠ্যপুথিত সঙ্কি সম্পর্কে কিছু আভাস পাইছে। সঙ্কি সম্পর্কে ব্যাকৰণৰ কিতাপৰ পৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক বহুলভাৱে শিকাব।

☞ নিৰীক্ষণৰ পাছত শিক্ষকৰ চহী

জানো আহা

বিশেষ্য আৰু বিশেষণ পদ কাক বোলে, এটা বিশেষ্য পদ বিশেষণ পদলৈ নিলে পদটোৱ
কেনে ৰূপ হয় সেই বিষয়ে তোমালোকে ইতিমধ্যে পঢ়ি আহিছা। এতিয়া, অসমীয়া তদ্বিত
প্রত্যয়ৰ যোগত বিশেষ্য পদ কি পদ্ধতিৰে বিশেষণ পদলৈ পৰিৱৰ্তন হয় সেই বিষয়ে তলত
কেইটামান উদাহৰণ দিয়া হ'ল —

১। (ক) প্ৰস্তুত কৰা অৰ্থত - ঈ প্রত্যয় যোগ কৰি —

কপাহ + ঈ = কপাহী

তাম + ঈ = তামী

(খ) আছে অৰ্থত - ঈ প্রত্যয় যোগ কৰি —

ধন + ঈ = ধনী

জ্ঞান + ঈ = জ্ঞানী

২। আছে বা গুণ থকা অৰ্থত - ঈয়া প্রত্যয় যোগ কৰি —

লোণ + ঈয়া = লুণীয়া

জোল + ঈয়া = জুলীয়া

আছে বা তাত বাস, এই অৰ্থত - আল প্রত্যয় যোগ কৰি —

খং + আল = খঙাল (আছে অৰ্থত)

নদী + আল = নদীয়াল (বাস কৰা অৰ্থত)

৩। জুৰি থকা অৰ্থত - অনি প্রত্যয় যোগ কৰি —

ধান + অনি = ধাননি

৪। ইয়াত সিঁচা হয়, এই অৰ্থত - তলী প্রত্যয় যোগ কৰি —

সৱিয়হ + তলী = সৱিয়হতলী

৫। আছে আৰু পার্গত অৰ্থত কিছুমান শব্দৰ পাচত - উৱা প্রত্যয় যোগ কৰি —

ৰণ + উৱা = ৰণুৱা (ৰণত পার্গত)

ধাৰ + উৱা = ধৰুৱা (ধাৰ আছে অৰ্থত)

৬। উৎপত্তি বুজাবলৈ 'গাঁও' শব্দত - অলীয়া প্রত্যয় যোগ করি —

$$\text{গাঁও} + \text{অলীয়া} = \text{গাঁৱলীয়া}$$

৭। কৰে অৰ্থত 'খেতি' আদি শব্দত - অক প্রত্যয় যোগ কৰি —

$$\text{খেতি} + \text{অক} = \text{খেতিয়ক}$$

৮। আছে অৰ্থত কোনো কোনো শব্দত - ইয়াল প্রত্যয় যোগ কৰি —

$$\text{মৰম} + \text{ইয়াল} = \text{মৰমিয়াল}$$

☞ অসমীয়া ব্যাকবণ্ড পুথিত এনে পদ পৰিৱৰ্তনৰ অনেক উদাহৰণ আছে। - উৱা প্রত্যয় যোগ হ'লৈ শব্দৰ শেষৰ বৰ্ণৰ আগৰ আ গুচি অআক ও গুচি উ হয়; উদাহৰণ- ধাৰ-ধৰাৰা, লোণ-লুণীয়া ইত্যাদি। তেনেদেৰে প্রত্যয় আৰু বিভক্তিৰ যোগত শব্দৰ শেষত থকা অনুস্মাৰ(ঃ) গুচি উ হয়; উদাহৰণ- খং-খঙাল, চিলং-চিলঙ্গলৈ, দলং-দলঙ্গেৰে ইত্যাদি। বানানৰ পৰিৱৰ্তন হোৱা দিশটোৰ প্রতি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব আৰু ভালদেৱে বুজাই দিব।

৯। বিপৰীত অৰ্থ বুজোৱা শব্দ লিখা।

মৃত্যু	<u>মৰ্ত্তকি</u>	জয়	<u>চান্দি</u>	কাপুৰুষ	<u>দাতি</u>
ভয়	<u>চেমৰ লিঙ্গমাৰা</u>	শক্রু	<u>কম্পুৰা ন</u>	দুৰ্বল	<u>দিষ্মান</u>

১০। তলৰ শব্দৰবোৰৰ সমার্থক শব্দ লিখা।

উদাহৰণ - মৃত্যু	—	মৰণ, দেহত্যাগ, স্বর্গ-গমন, পৰলোক-গমন
জননী	—	
সন্তান	—	
বীৰ	—	
নিনাদ	—	

১১। এটা শব্দত প্ৰকাশ কৰা।

(ক) সাহস নথকা মানুহ —

(খ) জাকৈৰে মাছ ধৰা মানুহ —

(গ) যাৰ শক্তি আছে —

(ঘ) যাক জিনিব নোৱাৰি —

☞ নিৰীক্ষণৰ পাছত শিক্ষকৰ চহী

১২। তলত দিয়া বিশেষ্য পদবোৰক বিশেষণলৈ পৰিৰ্বৰ্তন কৰা ।

মান

দুৰ্বলতা

দৰ্শন

দুখ

মানৰ

গ — জ্ঞান সম্প্ৰসাৰণ

১৩। ভাৰ বহলাই লিখা ।

সাঁতোৰ সাঁতোৰ, নিজ বাহুলে,
সাঁতুৰিব নোৱাৰিলে যা বসাতলে ।

১৪। জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ এটি গীত সংগ্ৰহ কৰি গাবলৈ অভ্যাস কৰা ।

১৫। জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাই ৰচনা কৰা নাটককেইখনৰ নাম লিখি তাৰে এখনৰ কাহিনীটো
চমুকৈ লিখা ।

ঘ—প্ৰকল্প

১৬। কমহীনতাই মানুহক এলেছুৱা কৰে। গতিকে অনবৰতে আমি সক্ৰিয় হৈ থাকিবলৈ কিবা
নহয় কিবা এটা কাম কৰি থাকিব লাগে। বিশেষকৈ আজৰি সময়ত নিজকে সক্ৰিয় কৰি
ৰাখিবলৈ আমাৰ কামত অহা কিছুমান সৰু-সুৰা কাম কৰিব লাগে।

● তলত কিছুমান কাম উল্লেখ কৰা হ'ল। প্ৰত্যেকেই তলৰ কামবোৰৰ যিকোনো এটা বাছি
লৈ নিজৰ মতে আজৰি সময়ত কৰি শিক্ষকৰ হাতত জমা দিবা।

- ছবি অঁকা
- কলাজ কৰা
- গল্প, কবিতা লিখা
- অপ্ৰয়োজনীয় কাপোৰেৰে দলিচা আদি তৈয়াৰ কৰা
- পেলনীয়া কাগজেৰে ফুল আৰু মুখা আদি প্ৰস্তুত কৰা
- বেজিৰে কাপোৰত ফুল তোলা।
- কাগজৰ মোনা তৈয়াৰ কৰা।

● ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক প্ৰকল্পৰ কামবোৰ কৰাত সহায় কৰিব আৰু শেষত সেই কামবোৰৰ প্ৰদৰ্শনী পাতিব।

পাঠ ৪

পাঠটোৰ পৰা আহৰণ কৰিবলগীয়া অৰ্হতা

- গীতটো সুব লগাই গাব পৰা
- গীতটো পঢ়ি বুজি পোৱা
- পাঠভিত্তিক প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিব পৰা
- কঠিন শব্দৰ অৰ্থ বুজি পোৱা
- গীতৰ মূলভাব বুজি লিখিব পৰা
- স্বৰসংক্ষি, ব্যঞ্জনসংক্ষি আৰু বিস্গৰ্সসংক্ষিৰ বিষয়ে জনা
- সংক্ষি ভঙ্গ আৰু গঠন কৰিব পৰা
- প্ৰত্যয় প্ৰয়োগ কৰি বিশেষ্যৰ পৰা বিশেষণলৈ কপ সলনি কৰিব পৰা পদ্ধতি সম্পর্কে জনা
- এটা শব্দত প্ৰকাশ কৰিব পৰা
- বিপৰীতার্থক শব্দ, সমার্থক শব্দৰ বিষয়ে জনা
- ভাৰ বহলাই লিখিব পৰা
- জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰবালাই বচনা কৰা নাটকৰ নাম জনা আৰু কাহিনী লিখিব পৰা
- আজৰি সময়ৰ সম্বৰহাৰ কৰিব জনা

শিকাৰৰ পাঠভিত্তিক অৰ্হতাৰ মূল্যায়ন

গীত	গীতটো সুব লগাই গাব পৰা	শুন্দকৈ পঢ়িৰ পৰা	পাঠভিত্তিক প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিব পৰা	শব্দৰ অৰ্থ ক'ব পৰা	গীতটোৰ মূলভাব লিখিব পৰা	বাক্য বচন কৰিব পৰা
ভাষা অধ্যয়ন (ব্যাগৰহাৰিক ব্যাকৰণ)	অসমীয়া ভাষাত সংস্কৃত নিয়মৰ সংজ্ঞ সমৰক্ষে জানিব পৰা	সংজ্ঞি ভাণ্ডিব আৰু গঠন কৰিব পৰা	বিশেষ্যৰ পৰা বিশেষণ কৰিলে পদটো কি পদ্ধতিৰে পৰিৱৰ্তন কৰা হয় সেই বিষয়ে জানি লিখিব পৰা	বিপৰীত অৰ্থ বুজোৱা শব্দ লিখিব পৰা	সমার্থক শব্দ বুজি লিখিব পৰা	এটা শব্দত প্ৰকাশ কৰিব পৰা
জ্ঞান সম্প্ৰসাৰণ	ভাৰ বহলাই লিখিব পৰা	জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰবালাৰ গীত সংগ্ৰহ কৰি গাবলৈ চেষ্টা কৰা	জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰবালাই বচনা কৰা নাটককেইখনমানৰ নাম লিখিব পৰা আৰু তাৰে এখনৰ কাহিনী চমুকৈ লিখিব পৰা			
প্ৰকল্প	আজৰি সময়ত বিভিন্ন কামত অহা কাম কৰিব পৰা					

অৰ্হতা আয়ত্ত হ'লৈ ওপৰৰ তালিকাখনৰ তলৰ খালী ঘৰত ✓ চিন দিব আৰু নহ'লৈ ✗ চিন দিব। অৰ্হতা আয়ত্ত নোহোৱা
শিকাৰক অতিবিক্রিভাৱে শিকাই পুনৰ মূল্যায়ন কৰিব।